

Σατανισμός για παιδιά και νέους

π. Κυριακού Τσουρού
Γραμματέως τῆς Σ. Ἐπιτροπῆς ἐπί τῶν αἱρέσεων

Μεταξύ τῶν τρόπων καί τῶν μεθόδων πού χρησιμοποιεῖ τό κίνημα τοῦ σύγχρονου σατανισμοῦ γιά νά ἐξαπλωθῆ στους νέους κυρίως ἀνθρώπους εἶναι τά **παιδικά παιγνίδια, τά ἠλεκτρονικά μέσα, τά παιδικά ἀναγνώσματα** καί ἡ **μουσική**. Εἶναι ἄλλωστε γνωστό πόσο καταλυτική εἶναι ἡ ἐπίδραση τῆς εἰκόνας καί τῆς μουσικῆς πάνω στίς εὐαίσθητες καί εὐπλαστες ψυχές τῶν παιδιῶν. Ἔτσι, μέ τό κάλυμμα τοῦ παιγνιδιοῦ καί τῆς νότας εὐκολα μπορεῖ νά διεισδύσει, νά «περάσει» ὅπως λέμε, ἕνα μήνυμα στόν νοῦ καί στήν καρδιά τοῦ νέου κυρίως ἀνθρώπου καί νά διαμορφώσει μέσα του τρόπο ζωῆς, χαρακτήρα, συμπεριφορά, ἠθική καί ιδεολογία. Γιά τήν φαντασία τοῦ μικροῦ παιδιοῦ ἀποτελεῖ μορφοποιό δύναμη τό παιγνίδι, τό βιβλίο καί ιδιαίτερα ὁ μαγικός κόσμος τῆς τηλεοράσεως.

Ὅπως ὁμως ἡ παιδεία γενικώτερα μόνη της, χωρίς τήν ἀρετή, γιά νά θυμηθοῦμε τόν Πλάτωνα, μπορεῖ νά καταστήσῃ «πανουργία» καί ἀπειλή, ἔτσι καί ἡ μουσική ἢ ἡ τεχνολογία εἶναι δυνατόν νά μετατραποῦν σέ «ὄργανα» προωθήσεως μηνυμάτων ἢ «δογμάτων», πού νά εἶναι ψυχοφθόρα ἢ ἐπικίνδυνα. Τό ἴδιο καί ἡ ψυχοπλάστρα μουσική μπορεῖ νά καλεῖ σέ ὕμνο καί λατρεία τοῦ σατανᾶ, τά δέ παιδικά παιγνίδια νά μετατρέπονται σέ μέσα μνήσεως «ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων» στόν ἀποκρυφισμό καί στόν σατανισμό. Εἶναι διαπιστωμένο ὅτι στό ἄδυτο τῆς οἰκογένειας, ἐκεῖ ὅπου ὑποτίθεται ὅτι ἀναπτύσσεται προστατευμένο μέσα σέ ἰδανικές συνθήκες ἀσφαλείας τό μέλλον τοῦ ἀνθρώπου, εἰσβάλλει μέ τόν πιό ὕπουλο καί ἐχθρικό τρόπο ὁ ἀντίπαλος τοῦ γονέα, πού ἀπαιτεῖ τό δικαίωμα τῆς διαμορφώσεως δικοῦ του ἀνθρώπου στά παιδιά μας.

Ἄς γίνουμε ὁμως πιό συγκεκριμένοι, μέ παραδείγματα ἀπό τόν χῶρο τῶν παιδικῶν παιγνιδιῶν, τῶν ἠλεκτρονικῶν μέσων, τῶν παιδικῶν ἀναγνωσμάτων καί τῆς μουσικῆς:

α) Παιγνίδια παγίδες

Ἐπιτραπέζιο παιδικό παιγνίδι, πού προσφέρεται σέ κουτί μέ σχῆμα **φέρετρον**, καλεῖ τά παιδιά νά παίξουν πάνω σέ χαρτόνι πού ἀπεικονίζει ἕνα νεκροταφεῖο μέ σπασμένα μνήματα. Οἱ μικροί παῖκτες ὑποδύονται ρόλους ὅπως τό ...**φάντασμα** Χελίν, τό **βαμπίρ** Μπάθορι... τήν **μάγισα** Σαντρέν, τόν **λυκάνθρωπο** **Τζιβαουντίν**, τή **μούμια** Κονρού κλπ. Νικητής εἶναι ὁποῖος φτάσει πρῶτος στό κέντρο τοῦ νεκροταφείου ὅπου εἶναι γραμμένη ἡ λέξη «**Εφιάλης**». Στό παιγνίδι οἱ παῖκτες κερδίζουν κάρτες μέ συνθήματα ὅπως: «Γίνε ἀνελέητος», «Κάνε ὅ,τι θές γιά νά τρομάξεις κάποιον», «ὅταν δεῖς πανσέληνο οὐρλιαξε» (ἡ πανσέληνος συνδέεται μέ σατανιστικές τελετές), «Τούς ἠλίθιους τούς κάνω ὅ,τι θέλω. Τώρα ρίξε τό ζάρι γρήγορα, γιατί θά σοῦ σπάσω τά μούτρα **παλιοσκουλήκι**».

Μᾶς εἶναι ἀπολύτως ἀδύνατον νά ἀντιληφθοῦμε τήν «παιδαγωγική» ἀξία αὐτοῦ τοῦ «παιγνιδιοῦ».

Σέ ἄλλο παιγνίδι, πού συνοδεύεται μέ «προσπέκτους» «διακοσμημένο» μέ **ἔντεκα τερατώδεις καί σατανικές μορφές**, χαράσσεται ἡ «στρατηγική ἐπιβίωσης». Μ' αὐτή καλλιεργεῖται μέσα στίς ἀπαλές ψυχές τῶν παιδιῶν ἡ βία καί τό μῖσος μέ φράσεις ὅπως: «Κάνε ἐπίθεση στόν ἀντίπαλό σου ἔχοντας στό μυαλό σου κάτι τό ἀπλό: **πῶς θά τόν κόψεις φέτες στά γρήγορα**». Καί πιό κάτω: «Ὅσο πιό πολύ δουλεύεις μέ τά φαιά κύτταρα, **τόσο πιό θανάσιμο θά εἶναι τό χτύπημα**».

Μήπως κάποιος ὑποστηρίζουν ὅτι αὐτά τά συνθήματα θά βοηθήσουν τά παιδιά νά ἀποκτήσουν «αὐτοπεποίθηση»; Τότε ἄς μᾶς ἐπιτρέψουν νά ἐρωτήσωμε: Πότε καί πῶς ὁ νέος, πού «ζυμώθηκε» μέ τέτοια «δόγματα» θά ἀπορρίψῃ αὐτό τό «μάθημα τῆς βίας» πού πῆρε καί πῶς δέν θά τό μετατρέψῃ στό σατανικό δόγμα τοῦ Crowley: «Ὁ ἄνθρωπος ἔχει τό δικαίωμα νά ζεῖ σύμφωνα μέ τό δικό του νόμο, νά παίζει ὅπως θέλει, νά ξεκουράζεται ὅπως θέλει, **νά πεθαίνει ὅποτε θέλει καί ὅπως θέλει...**»;

Σέ διαφήμιση παιγνιδιῶν ὁ ἥρωας εἶναι ὁ «σοῦπερ κακός, μέ μιά στρατιά τέρατα κάτω ἀπό τίς διαταγές» του. Ἡ διαφορετικότητα δέ τοῦ παιγνιδιοῦ αὐτοῦ ὀφείλεται στό ὅτι σ'αὐτό «οἱ καλοί δέν πεθαίνουν τελευταῖοι, ἀντίθετα εἶναι αὐτοί πού ἐμποδίζουν τά σατανιστικά σας σχέδια καί πρέπει **νά φύγουν πρῶτοι ἀπό τή μέση**».

Σέ καρτοπαιγνίδι, μέ πολλές «άνατριχίλες» ἕνας μικρός παίκτης διαβάζει: «Ἐγώ εἶδα μιά νεκροκεφαλή νά βγάξει τήν ἄμορφη μάζα πού δέν πεθαίνει». Καί ὁ ἄλλος παίκτης λέει: «**Εἶδα ἕνα χέρι δράκουλα νά βγαίνει ἀπό ἕνα τάφο**». Ἄραγε πῶς θά τό ἐρμηνεύσει αὐτό τό «παιγνίδι» ἕνας παιδαγωγός; Καί μή πεῖ κανεῖς ὅτι εἶναι προσπάθεια νά κατανηθηθῇ ὁ φόβος τοῦ θανάτου μέσα στήν ψυχή τοῦ παιδιοῦ!

Εἶναι σίγουρο πῶς ἡ προβολή τῆς βίας, τοῦ «κακοῦ», τῶν τεράτων, τῶν ἀποκρουστικῶν φανταστικῶν μορφῶν, δέν καλλιεργεῖ τίς ἀπαλές ψυχές τῶν παιδιῶν. Μᾶλλον εἶναι μιά ἀπαράδεκτη «ἐμπορεύσιμη ἰδέα πού μπορεῖ νά μαγέψει τό κοινό», εἶναι μιά «ἀδίστακτη τακτική πωλήσεων μέ ἐπιπτώσεις σέ ἄτομα πού ἀκόμη βρίσκονται σέ τρυφερή ἡλικία». Παράδειγμα ἡ ψύχωση πού προκλήθηκε στούς μικρούς συλλέκτες τῶν **Pokemon** μέ τήν ἐμπορευματοποίησή τους, ὥστε «ἀκόμη καί ἡ Ἑνωσι τῶν Ἑγγλων Διευθυντῶν Σχολείων ἔχει ἀνησυχήσει μέ τήν μαύρη ἀγορά καρτῶν στίς σχολικές αὐλές καί τά ποσά πού ἀπαιτοῦνται γιά νά συμπληρωθεῖ κάποια στιγμή μιά τέτοια συλλογή» (ἐφημερίδα "Τό Βῆμα τῆς Κυριακῆς", 15.5.2000).

β) Τό παιγνίδι στήν ὀθόνη

Ἦλθε ὁμως καί τό νέο ἐπίτευγμα, τά **ἠλεκτρονικά παιγνίδια**, νά αἰχμαλωτίσει ἀκόμη περισσότερο τό μυαλό καί τήν φαντασία τοῦ παιδιοῦ. Σύμφωνα μέ πρόσφατη ἔρευνα τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Χάρβαρντ: «Βία, αἶμα καί θάνατος σέ ἀφθονία διαθέτουν τά περισσότερα ἠλεκτρονικά παιγνίδια ἰδίως ὅσα κρίνονται κατάλληλα γιά μικρά παιδιά» (ἐφημερίδα «Τά Νέα», 11.12.2001).

Ὁ συντάκτης τοῦ σχετικοῦ ἄρθρου σημειώνει ὅτι «Περισσότερο ἀπό τό 90% τῶν χρηστῶν τοῦ παιγνιδιοῦ περιέχει βίαιες πράξεις... Οἱ τίτλοι μέ τήν περισσότερη βία ἀνήκουν στίς κατηγορίες τῶν παιγνιδιῶν δράσης καί "Shoot' em up". Σέ αὐτά τά παιγνίδια συναντῶνται καί οἱ περισσότεροι θάνατοι ἀνά λεπτό, 24 κατά μέσο ὄρο. Συνολικά, τά μισά ἀπό τά παιγνίδια στήν ἔρευνα περιεῖχαν τουλάχιστον μία σκηνή μέ βίαιο θάνατο» (αὐτόθι).

Ἑλληνικό περιοδικό, σέ ἄρθρο του μέ τίτλο «Παιγνίδια πού διαφημίζουν τόν σατανᾶ» σημειώνει: «Πρόκειται γιά τά "Computer Games" πού προτρέπουν κατά κάποιο τρόπο ὅλους ἐμᾶς, μικρούς καί μεγάλους νά μποῦμε στούς σκοτεινοῦς κόσμους τοῦ Σατανᾶ. Γιά τά παιγνίδια τοῦ θανάτου πού παίζουν τό ρόλο τοῦ μυητῆ δίνουν εἰκόνες ἀλλά καί "συμβουλές" μέ κάθε λεπτομέρεια γιά τελετές μαύρης μαγείας καί βουντοῦ ἐνῶ μιλοῦν καί γιά θυσίες στό Κτήνος» (Οἰκ.Θησαυρός, 29.10.1996).

Στό φθοροποιοῦ ἔργο τῶν **ἠλεκτρονικῶν παιγνιδιῶν** ἔρχεται συνεπικουρος ἡ μαγική ὀθόνη τῆς **τηλεοράσεως**. Οἱ παιδικές ἐκπομπές μέ ἀποκρυφιστικό καί μαγικό περιεχόμενο, τύπου **Χάρι Πότερ**, εἶναι ἡ καθημερινή «τροφή» τῶν μικρῶν τηλεθεατῶν σέ ἄρκετά κανάλια. Πολλοί ἀπό τοῦς «ἥρωες» τῶν ἐκπομπῶν αὐτῶν δέν εἶναι πρότυπα ἀρετῆς, ἀνθρωπιᾶς, ἀλληλεγγύης, αὐτοθυσίας, ἀλλά «ἥρωες τοῦ παραλόγου», ὑπεράνθρωποι πού **ἀντλοῦν τήν δύναμη ἀπό μέσα τους**, πού δέν σκέπτονται κἄν –ἄρα καί δέν διδάσκουν– ὅτι πέραν ἀπό τίς ἀνθρώπινες δυνατότητες καί ικανότητες ὑπάρχει ἡ Παντοδυναμία καί ἡ Ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Ἀντί οἱ ἥρωες αὐτοῖ νά διδάσκουν τήν σωστή σχέση τοῦ παιδιοῦ πρός τόν Θεόν-Δημιουργόν του, ντύνουν τήν «εἰκόνα τοῦ Θεοῦ» μέ μορφές ζῶων καί φανταστικῶν τεράτων.

Ἀλλά καί μέ τό τελευταῖο ἐπίτευγμα τῆς τεχνολογικῆς προόδου τοῦ ἀνθρώπου, τό **Διαδίκτυο**, συμβαίνει ὅ,τι καί μέ τά ἄλλα ἐπιτεύγματά του. Δηλαδή, δέν χρησιμοποιεῖται μόνον ὡς πολυτιμώτατο ἀγαθό καί μέσο ἀνταλλαγῆς γνώσεων καί ἐπικοινωνίας, ἀλλά συχνά ὡς μέσο-ὄργανο διακινήσεως καταστροφικῶν ἰδεολογιῶν διαφόρων παραθρησκευτικῶν καί σατανιστικῶν ὁμάδων.

Ἔτσι, μπορεῖ κανεῖς νά βρεῖ σέ ἰστοσελίδα σατανιστικῆς ὁμάδος, ὑπό τόν τίτλο «Νέα τῆς Κόλασης», ποιοί εἶναι οἱ: «Δέκα λόγοι γιά τοῦς ὁποίους εἶναι πολύ θαυμάσιο νά εἶσαι σατανιστής». Καί βέβαια ὑπάρχει ἐκτενής ἀνάλυση γιά τό πῶς θά τό πετύχεις.

Σέ ἄλλη σελίδα διαβάζομε: «Συμμετέχετε γιά νά προάγουμε τίς μεθόδους καί νά γεννήσουμε ἕνα σατανικό ἔθνος μέ τό νά προχωρήσετε στίς ἐπιλεκτες δυνάμεις τῶν πιστῶν ὀπαδῶν τοῦ σατανᾶ... Ἔχει φτάσει ἡ ὥρα νά **συντρίψουμε τή Χριστιανική ὑποκρισία** καί νά φέρουμε στό προσκήνιο **τήν κυριαρχία τοῦ σατανᾶ στή γῆ**, νά φέρουμε **τούς χριστιανούς γονατιστούς** μπροστά μας, δηλ.νά τοῦς ὑποτάξουμε καί νά **τούς κυριέψουμε...**».

Ἡ προσφορά μέσω τοῦ **Internet** ἐμπλουτίζεται ἀκόμη μέ πάμπολλες «ἀγγελίες» γιά «ἀναζητήσεις» φίλων σατανιστῶν ἢ μέ τήν προβολή τῶν προτιμήσεών τους σέ «θυσίες, ἀκρωτηριασμούς, κανιβαλισμό... μπάνιο σέ αἷμα κατσίκας καί νά τό πίνει ἀπό ἀνθρώπινο κρανίο».

γ) Βιβλία διαβρωμένα

Κι ἂν κάποιοι γονεῖς, θέλοντας νά προφυλάξουν τά παιδιά τους ἀπό ὅλα ὅσα μέχρι τώρα ἐκθέσαμε, θελήσουν νά τά ἀπασχολήσουν μέ ἕνα **βιβλίο**, ἄς μή νομίσουν ὅτι δέν ἔχουν φθάσει ἐκεῖ οἱ ὑπηρετές τοῦ κακοῦ.

Τό μάρκετιγκ καί ἰδίως τό κέρδος δέν ἔχουν ἀναστολές, ἰδιαίτερα ὅταν οἱ "ἐγκέφαλοί" τους ἔχουν στρατευθῆ στά προστάγματα τοῦ τέρατος πού λέγεται «**Νέα Ἐποχή**». Ἔτσι καί στό χῶρο τοῦ βιβλίου, μέσα ἀπό τό παραμῦθι καί τά εἰκονογραφημένα ἔντυπα, προωθοῦν τόν σατανισμό. Τίτλοι βιβλίων ὅπως: «**Σχολεῖο ὁ Τάφος**», «**Ἡ κατασκήνωση τοῦ Δράκουλα**», «**Ὁ ἀκέφαλος ποδηλάτης**» κ.ἄ., καλύπτουν κείμενα βίας, μαγείας, σατανισμοῦ. Μέσα ἀπό πολλά βιβλία καί εἰκονογραφημένα παιδικά ἀναγνώσματα ἐπιδιώκεται ἡ κατάργηση τῆς διακρίσεως μεταξύ καλοῦ καί κακοῦ (καθαρά νεοεποχίτικο "δόγμα"). Ἡ πρόκληση τρόμου εἶναι ὁ κεντρικός ἐπιδιωκόμενος σκοπός, πού ξεκινᾷ ἀπό τά τρομακτικά ἐξώφυλλα καί καταλήγει σέ μιᾶ ἀναστάτωση τῆς ἀπαλῆς ψυχῆς τοῦ νεαροῦ ἀναγνώστη. Πολύ εὔστοχα χαρακτηρίστηκε μιᾶ συλλογή ἐξωφύλλων τέτοιων βιβλίων ὡς «εἰκονοστάσι τοῦ Διαβόλου».

Ἄραγε, ὅταν τό παιδί μας σήμερα ὀλοκληρώνει τό διάβασμα ἑνός παραμυθιοῦ νιώθει τό ἴδιο εὐτυχισμένο, γαλήνιο, χαρούμενο, ἀνάλαφρο, ἀσφαλές ὅπως μέ κεῖνα τά ἀξέχαστα παραμῦθια τοῦ παπποῦ καί τῆς γιαγιάς, τοῦ «παλιοῦ καλοῦ καιροῦ»;

δ) Ὁ σατανικότερος τρόπος

Τέλος, ὁ σατανισμός χρησιμοποιεῖ, καί μάλιστα εὐρύτατα, τίς «**χορδές**» καί τά «**ὄργανα**». Τό σατανιστικό μήνυμα καί ἡ λατρεία τοῦ σατανᾶ χρησιμοποιοῦν ἰδιαίτερα τήν **hard rock** καί τήν **heavy metal** μουσική γιά μέσο προσηλυτισμοῦ τῶν νέων κυρίως ἀνθρώπων.

Σατανιστική ὀρολογία, ὕβρεις κατά τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καί τοῦ Χριστιανισμοῦ γενικώτερα, συνθήματα βίας, αἰσχρά συνθήματα καί μηνύματα, ἀκόμη καί σατανιστικά ἢ ἀντιχριστιανικά σύμβολα κυριαρχοῦν σέ τραγούδια καί σέ ἔντυπα αὐτῆς τῆς μοντέρνας μουσικῆς. Συγκροτήματα φέρουν προκλητικούς καί ὕβριστικούς τίτλους ὅπως: «**Rotting Christ**» (σάπιος Χριστός) «**Judas Priest**» (ιερέας τοῦ Ἰουδα) κ.ἄ.

Μέσα στό παραλήρημα τῆς ἔντονης αὐτῆς μουσικῆς ἀκούγονται λόγια ὅπως: «**Εἶμαι ἐνωμένος μέ τό Σατανᾶ**, ὑπακούω στίς ἐντολές του ...**ἀγαπάω τόν θάνατο**... εἶμαι κύριος τοῦ ἑαυτοῦ μου... Φέρω τό σημάδι τοῦ Διαβόλου, **σκοτώνω τό νεογέννητο μωρό, σκίζω τή σάρκα τῶν νηπίων**» (συγκρότημα **Venon**). Χωρίς ἀμφιβολία σοκάρουν τά συνθήματα τοῦ συγκροτήματος **Black Sabbath** στό «**Paranoid**»: "**πάρε μιᾶ ζωή**, θά εἶναι φθηνή. **Σκότωσε κάποιον**, κανένας δέν θά κλάψει. Ἡ ἐλευθερία εἶναι δική σου, κάνε μόνο τό καθῆκον σου, **θέλουμε μόνον τήν ψυχή σου**».

Στό περιοδικό «**The Forest**» διαβάζομε ὅτι: «Τό **black metal** ΔΕΝ εἶναι μουσική, εἶναι ἰδεολογία πού ἐκφράζεται μέσα ἀπό δαιμονικούς ἤχους καί θορύβους». Ἐπί πλέον πολλά κείμενα τοῦ περιοδικοῦ διακοσμοῦνται μέ τόν ἀντεστραμένο σταυρό. Εἶναι πολύ χαρακτηριστική ἡ ἀπάντηση πού δίδει ἕνα μέλος ξένου συγκροτήματος: «**Εἶμαι Θεός. Προσκυνηστε με**».

Σέ ἐρώτηση, τί ἐκφράζει τό συγκρότημα **Crimson Moon**, δίδεται ἡ ἀπάντηση: «Τῆ καταστροφή κάθε μορφῆ ἐπιβολῆς ὅπως ἡ ἀστυνομία, οἱ κυβερνήσεις καί ὁ Χριστιανισμός. Οἱ μόνες ἀρχές πού πρέπει νά διέπουν τήν ἀνθρωπότητα εἶναι τά ἀνθρώπινα ἐνστικτα ὅπως ἡ λαγνεία καί ἡ ἐκδίκηση».

Καί σέ ἄλλη ἐρώτηση: «Μέ τί ἀσχολοῦνται οἱ στίχοι σας»;, δίδεται ἡ ἀπάντηση: «Ἀσχολοῦμαστε μέ φιλοσοφία καί **ἀποκρυσφιστικές πρακτικές** ὅπως ὁ Ἀστρικός, ψυχικός καί τελετουργικός Βαμπυρισμός, Δαιμονολογία, Ἀστρική Προβολή, Μαγεία καί ἀρχαία Σουμεριακή καί Ἀσσυριακή μυθολογία».

Ὅταν δέ τούς ζητοῦν νά ποῦν πῶς ἐμπνέονται: ἡ ἀπάντηση εἶναι ὅτι «Χρησιμοποιοῦμε μαριχουάνα καί

μανιτάρια. Δέν εἶναι λίγες οἱ φορές πού ἔχουμε βιώσει ἐξωκοσμικές ἐμπειρίες».

Δέν παραλείπει τό ἐν λόγω «μουσικό» περιοδικό νά ἀφιερώσει **πέντε** ὁλόκληρες σελίδες γιά νά προβάλλει τήν «Ἐκκλησία τοῦ Σατανᾶ».

Κάνει ιδιαίτερη ἐντύπωση τό γεγονός ὅτι φιλοξενοῦνται τέτοια συγκροτήματα μέσα σέ δημόσιους χώρους, ὅπως εἶναι τό **Ὀλυμπιακό Στάδιο** στό ὁποῖο διοργανώθηκε Rockwave Festival (Ιούλιος 2001) μέ σατανιστικά τραγούδια κάτω ἀπό τό ὄνομα γνωστής φέρμας μύρας.

Μετά ἀπό ὅλα αὐτά κάθε ἐφησυχασμός εἶναι **ἐνοχή**. Ἡ καθυστέρηση στήν λήψη μέτρων, μέσα στά πλαίσια τῶν νόμων, εἶναι **ἔγκλημα**. Τό πού ἀνήκει ἡ **εὐθύνη** εἶναι πρόδηλο: τά ἐγκλήματα διώκονται ἀπό τίς ἀρμόδιες Ἀρχές τίς τεταγμένες νά τίς προστατεύουν τήν δημόσια τάξη, τήν υἰγεία, τήν ζωή, τήν ἀσφάλεια καί τά ἔννομα ἀγαθά. Ἡ Ἐκκλησία ἔχει κρούσει ἐπανειλημμένα τόν κώδωνα τοῦ κινδύνου καί ἔχει ὑποβάλλει τίς προτάσεις Της. Ἀπό τήν ἄλλη πλευρά, ἔχουσα συναίσθηση τῶν εὐθυνῶν Της καί μέσα στά πλαίσια τῶν δυνατοτήτων πού τό Σύνταγμα καί οἱ νόμοι Της παρέχουν ἐπιτελεῖ τό καθῆκον Της.

Πρέπει ὅμως καί τά ἀρμόδια ὄργανα τῆς Πολιτείας νά ἀναγνωρίσουν τό πρόβλημα καί νά ἀναλάβουν τό μέρος τῆς εὐθύνης πού τούς ἀνήκει. Ἔχομε ἤδη θρηνήσει θύματα καί τοῦτο δέν πρέπει νά ξανασυμβεῖ. Αὐτό μπορεῖ νά ἀποφευχθῆ μόνον ὅταν ἔγκαιρα, ὀρθά καί ὑπεύθυνα καί μάλιστα προληπτικά ἀντιμετωπισθῆ ἡ ἀπειλή, ὅταν αὐτή σίγουρα ὑπάρχει.